

[Birgith Mogensen]

Endelig kan deponeringen ikke siges at komme som nogen overraskelse. Siden maj 1986 har kommunerne vidst, at en overskridelse af udgiftsrammen i år ville medføre en deponering i 1988. Ansvar for skattestigningerne kan således ikke bortforklares, og en ophævelse af deponeringsordningen løser ikke problemet. Derfor kan vi ikke støtte det fremsatte lovforslag.

Skattestigningen i 1988 ligger fast. Derimod kan kommunerne stadig påvirke udgiftsniveauet i 1988. Rammeoverskridelse i 1988 og deponering i 1989 kan altså stadig undgås. Skal vi forhindre en rammeoverskridelse i 1988 og dermed en ny skattestigning i 1989, er der nu behov for to ting. For det første er der behov for et samarbejde mellem regeringen og de kommunale parter. For det andet må de kommunale organisationer på ny vedgå sig deres ansvar for den samlede økonomiske udvikling.

Udfordringen er stor, men regeringen har nu taget det første skridt til at invitere de kommunale parter til en drøftelse af disse spørgsmål. Også derfor er det ikke rimeligt nu at drøfte en ophævelse af deponeringsordningen.

Jane Oksen (FP):

Det er ganske typisk, at dette lovforslag om at ophæve den såkaldte straffeafgift over for kommuner og amter kommer fra Socialdemokratiet. Dette parti er jo altid gået foran, når det gjaldt udgiftskrævende handlinger, hvad enten de var nødvendige eller ej.

Det burde være en uskreven lov, at når der indgås politiske aftaler, så må politikerne, hvad enten det er kommunal-, amts- eller folketingsvalgte, have så meget ansvarsfølelse, at de også overholder disse aftaler.

Kommunerne har overskredet den ramme, der blev aftalt med regeringen, og der er tale om overskridelser på 1 mia. kr. i år, og til næste år ser det ud til at blive over 1 mia. kr.

Vi har også fået skattestigninger. Selv om det var en aftale, at skatten skulle holdes i ro, stiger kommuneskatterne i 1988 med 0,4 pct. Det lyder ikke af ret meget, men det betyder faktisk en gennemsnitlig skattestigning for en familie på 5.000 kr. fra 1986 til 1988.

Skattestigninger er efter vores mening skruen uden ende. Ingen tror vel på, at det nogen

sinde får en ende, for hvis man ser på de kommunale skatteprocenter, siden Poul Schlüter tiltrådte, er de steget ganske meget, nemlig med 12 pct., siden Poul Schlüter tiltrådte.

I sit lovkatalog ved Folketingets åbning er regeringen inde på, at vanskeligt stillede kommuner i visse sammenhænge kan opnå lempelser i deponeringsafgiften, hvis deres udgifter bliver højere end de afstukne rammer. Det er en lidt tåbelig måde at sige det på, for hvem er det, der er vanskeligt stillet? Der har aldrig været brugt så mange penge i kommunerne som nu, og hvad er »visse sammenhænge«, og hvor meget er det, der skal lempes? Hvis kommunerne skal bestemme eller Socialdemokratiet skal bestemme, skal det hele jo lempes.

Som sædvanlig gør man det hele temmelig uklart. Det, kommuner og amter trænger til, er en fast hånd, så de kan lære at spare de rigtige steder og kan støtte den politik, deres politiske kolleger her i Folketinget har vedtaget. Det nytter ikke med pæne henstillinger og eftergiveness. Det har vist sig, at det bliver misbrugt.

Så når vi nu ved, hvilke kæmpebeløb kommuner og amter administrerer, er det altså noget af det allervigtigste, at vi her i Folketinget sætter ind her, hvis den såkaldte genopretningspolitik nogen sinde skal blive til noget, så den skattebyrde, som regeringen så gerne vil lette, kan blive mindre tyngende.

Der er mange initiativer i gang i kommunerne med frikommuner osv. Jeg tror ikke, der mangler flere love – det giver mere administration. Men en større frihed til kommunerne, når det gælder ideer, der ikke koster flere penge, var værd at gøre noget ved.

I 1987-udgaven af Kommunale Nøgletal ses det også tydeligt, hvilke enorme forskelle der er i kommunerne på de enkelte områder. Det er bemærkelsesværdigt, at en skoleelev i den ene kommune kan koste 18.000 kr. og i den anden kommune 42.000 kr. Også inden for ældreforsorg ser vi enorme forskelle. Man skal ikke bilde mig ind, der ikke kan spares et og andet.

I Berlingske Tidende den 27. september kunne man læse en artikel af Frank Dahlgaard, hvori han fortalte, at kommuners og amtskommuners udgifter i gennemsnit var